

Långemyr: Bild: Kjell Willhed

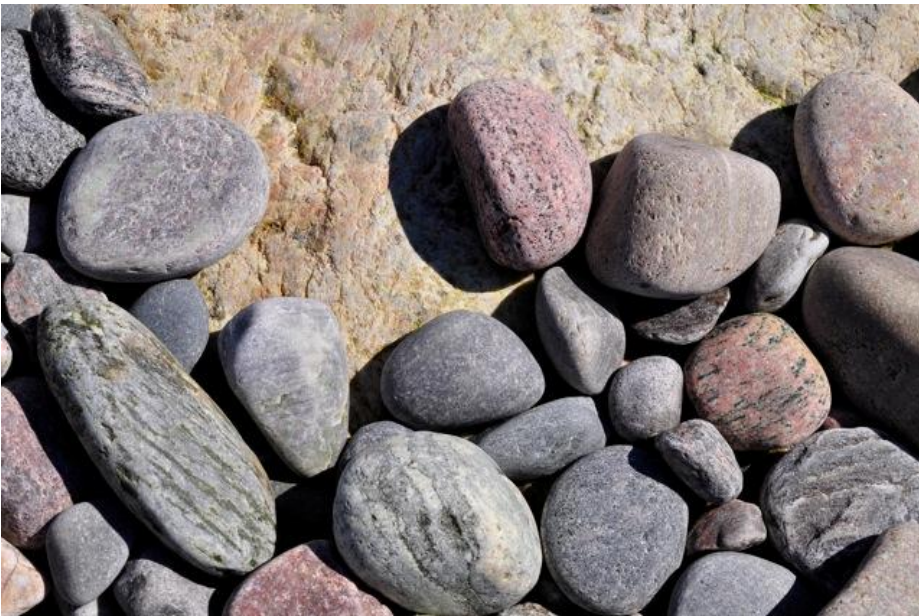

Bild: Kjell Willhed

Pumpen

Föreningen Stora Kornö—En förening för alla oss som älskar Kornö

Maj—2013
Nummer 1

I detta nummer

Ordföranden har 2
ordet

Vad hittar jag på 3-7
stranden?

Var fanns lju- 8-11
garbänken i
Smalsund?

Hamnvakt, båt- 12-
plats, hamninfo 13

Sagan om 14-
Parken 17

Ekonomiska 18

Fårinfo 19

Årets datum! 19

En tidning för alla medlemmar i
Föreningen Stora Kornö.

Smörstycker en sommardag
Bild: Kjell Willhed

Ordföranden har ordet

Hej alla i vårsolen.

Som ni ser när ni är på ön är nu ytterligare en brygga på plats; lägrets brygga från Vahälla mot Kastet. Vi har i god anda träffat ett avtal med lägret om ägande och skötsel av bryggan. Kort kan sägas att vi äger däckat på Vahälla och de fasta landanslutningarna samt landanslutningen mot Kastet och lägret äger själva bryggan och landanslutningen mot Vahälla. Vi bekostar våra delar genom ett lån hos lägret och kommer att betala detta lån så snart vi kan. Däckat sköts av lägret. Den minnesgode kommer kanske ihåg hur vi i förra numret av Pumpen ondgjorde oss över en bygglovsansökan på över 100 000 kr. Genom goda argument har vi nu slutligen kommit överens med kommunen om en bygglovskostnad på 26 400 kr, som vår förening betalat.

Bild: Kjell Willhed

Nu har två bryggor kommit på plats på två år. Om vi håller farten kommer ytterligare en brygga att byggas nästa år, nämligen den nya containerbryggan. Vi har dock ännu inte sökt bygglov för bryggan och vi måste fundera vidare på finansiering. Förhoppningsvis vet vi mer på årsmötet i sommar och kan berätta då.

På annan plats i tidningen kan du läsa om viktiga datum, om Smalsund och om Parkens historia och mycket mer. Vi ses på Kornö!
/Mats

Om Fårblåsor

Förhoppningen är att fåren kommer ut redan till 1 maj i år om det blivit tillräckligt grönt. Förra året hade ju flera av fåren blåsor runt munnen. Blåsorna är orsakade av virus, motsvarande herpes, och är inte farliga. De leder inte till att man skulle avliva någon besättning. Blåsorna läker spontant och när fåren för hem var blåsorna borta på alla. Det var första gången sedan 20 årtillbaka som en besättning från Töllös haft sådana blåsor.

Blåsorna smittar genom kontakt. Det är mycket ovanligt att de skulle kunna smitta över på människa. En smitta till människa skulle kunna uppstå och ge blåsor runt munnen men ger ej heller hos människa någon allvarlig infektion. Smitta över till människa skulle kunna ske om någon tar på fårets blåsor och sedan för händerna till sitt eget ansikte. Att tvätta sig med sprit eller spritservett om man varit i kontakt med blåsorna förhindrar smitta. Blåsorna smittar inte om man skulle klappa ett smittat får på ryggen men där kan å andra sidan finnas annan smitta. Liksom människans avföring innehåller fårens avföring många sorters kolibakterier, som inte är bra att få i sig. Genom att fåren även kan lägga sig på sin avföring kan det finnas avföringsrester i pälsen.

Så generellt kan man säga att det är bra att spritvätta händerna efter att man haft direktkontakt med fåren oavsett om de har några blåsor i ansiktet eller ej!

En liten spritavtvätt rekommenderas efter besök i fårhagen,

då får ingen vare sig blåsor i ansiktet eller ont i magen!

Doktor Björn

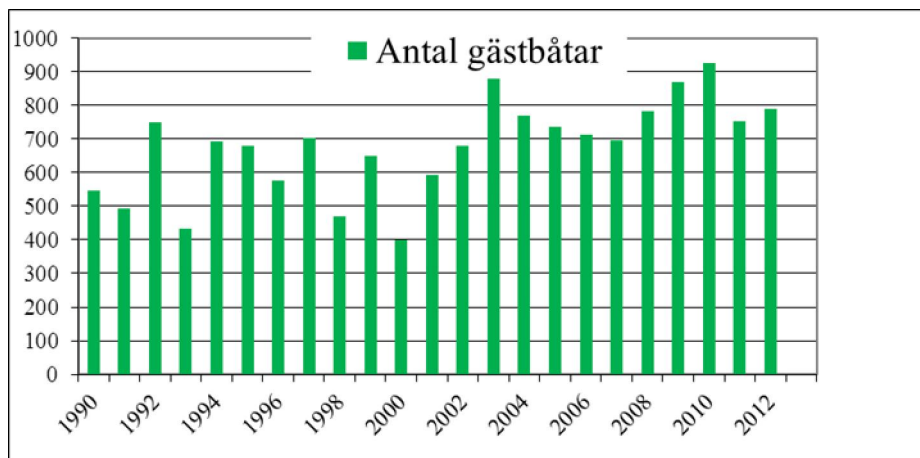

Bild: Kjell Willhed

Datum—Bra att ha koll på!

XX maj 2013		Arbetsdag hamn, parken och utmarker
XX juni 2013		Arbetsdag i hamnen
13 juli 2013	10.00	Årsmöte Föreningen Stora Kornö
14 juli 2013		Arbetsdag hamn, parken och utmarker samt hamnfest
XX juli 2013		Visafton
XX juli 2013		Arbetsdag parken, utmarker och Sandvik
XX Sept 2013		Stänga hamnen för säsongen
23 Sept 2013		Hummerfiskepremiär

Vi har nu klart det ekonomiska utfallet för Stora Kornö Hamn- och kulturförening för som är det kompletta riktiga namnet på vår Ö-förening. Det är där all verksamhet bedrivs. Föreningen är numera momsregistrerad vilket påverkar jämförelsen mot föregående år, både intäkter och kostnader minskar men påverkan på resultatet är inte lika stort. Den viktigaste inkomstkällan är gästbåtar och under 2012 var det 791 båtar som kom till Stora Kornö. Det är det fjärde högsta antalet sedan 1990 som man kan se i nedanstående diagram. Glädjande har också både duschpengar och bidrag i fisken ökat från 2011.

Totalt uppgick intäkterna till 207 tkr och kostnaderna till 122 tkr före det arrende som betalas till Hamnföreningen. I kostnaderna på 122 tkr så ingår vissa kostnader till Incerno i samband med Vahällabryggan, 63 tkr och vanliga driftskostnader till 59 tkr. Det är lite mindre än 2011.

Den gamla Hamnföreningen har nästan bara intäkten i form av arrende och räntekostnader på lånet för Vahällabryggan. I och med den stora investeringen i bryggan har vi avskrivningar så någon skatt kommer vi inte att behöva betala på många år.

Den samlade kassan i båda föreningarna är ungefär 270 tkr vid årsskiftet. Samtidigt har vi lån på bryggan på 850 tkr som skall amorteras kommande år, och sist men inte minst har vi mer stora investeringar att göra för en ny containerbrygga.

Det kompletta bokslutet med alla detaljer redogör vi för på årsmötena i sommar.

/Lars Sundqvist

Vad jag hittar på stranden

Jag var skilsmässobarn och endast fyra år gammal när min far emigrerade till Argentina. När jag var tio år hade min mor en damfriseringsalong på Kungsgatan 14. Endast hundra meter längre norrut fanns en brant nedförsbacke till Gamlestan, där jag hade alla mina lekkamrater. Vi höll till i Norra Hamnen, där det fanns ett par ljugarbänkar, där det på eftermiddagen satt pensionerade, fiskare och sjömän.

Här lärde vi oss känna till ordet *vrakgods* och att vraka. Med detta avsågs att inspektera västliga vikar efter en västlig storm. I Lysekil fanns det bara tre sådana vikar, nämligen Hästevik, Ålevik och Långevik, men för oss barn var det bara Hästevik som var lätt åtkomlig. Gubbarna på Ljugarbänken pratade ibland om stora tunnor som man borde hålla ett öga på därför att de kunde innehålla alkohol, till exempel portvin. Ett sådant ekfat sades ha flutit i land på Stora Kornö antagligen i en tid före eller efter andra världskriget. På denna tid fanns det ett tiotal fraktskutor och till och med en tullare. Det stora ekfatet hittades antagligen i Bredvik och beslagtogs av tullaren och placerades i hans sjöbod. Herman Matsson som var snickare har berättat för mig att en natt gick några öbor till tullarens sjöbod och borrarade ett hål genom väggen till sjöboden rakt in i nedre delen av portvinstunnan. Man stack in en slang genom hålet i sjöbodsväggen rakt in i portvinstunnan och drickan tappades i i ett stort antal hinkar som gömdes här och var i bergen. Jag trodde att detta bara var en ljugarbänkhistoria men den har bekräftats av flera öbor sedan jag blev vuxen.

Denna historia inspirerade oss pojkar att alltid hålla utsikt på tunnor som flöt iland. En dag fann vi efter en storm en kutting i Hästevik som vi med stor förväntan öppnade men som till vår stora besvikelse innehöll Engelsk senap. Kornöborna vrakade drivved i Bredvik och Korsvik. Att stapla drivveden i en prydlig hög var en innotning av äganderätten. Jag har alltid förundrats över att man respekterade den äganderätten.

Vad vi pojkar ofta fann i vikarna var något som vi kallade valfjäll i vår biologiska okunnighet. De var landsettblika och vita, omkring fem gånger så långa som breda och deras längd varierade mellan fem och tjugo cm. Jag hade en liten bok med titeln "Vad jag hittar på stranden" och där fann jag att det inte var pojkfantasins valfjäll utan flytkroppar för en tioarmad bläckfisk som lever i varma havsvatten och har det biologiska namnet *sepia*. De hade förts till våra västliga vikar med Golfströmmen från varma hav nära de västindiska öarna.

I Wikipedia finner vi följande definition på denna bläckfisk:

Sepialiknande bläckfiskar (Sepiida) är en ordning inom klassen bläckfiskar. Ordningen innehåller omkring 120 arter uppdelade på två familjer, Sepiidae och Sepiadariidae. Till familjen Sepiadariidae

hör två släkten med sju eller åtta arter, övriga arter hör till familjen Sepiidae, som är uppdelad på tre släkten.^[1] Ordningens arter förekommer i tropiska och tempererade vatten i östra Atlanten, Medelhavet, Indiska oceanen och västra Stilla havet. De lever ofta på grundare vatten och håller gärna till nära botten och omkring rev. Ordningen tillhör de tioarmade bläckfiskarna och uppvisar för dessa basal drag, såsom tio tentakler, varav två är förlängda fångstentakler, hornartade käkar som liknar en näbb och stora, välutvecklade ögon.

Utöver detta kännetecknas arterna inom ordningen av att de har en förhållandevis tillplattad kropp och ofta förmåga att kunna skifta färg. Längs kroppens sidor finns ofta böljande fenor. De har vidare ett inre kalkartat och poröst skal och individerna kan genom att reglera förhållande mellan gas och vätska i detta stiga eller sjunka i vattnet. Ibland kan sådana skal efter döda bläckfiskar hittas på stränder och de kallas då för sepiaskal, eller valfiskjäll.

Vid anläggandet av Parken

Från vänster: Leontina Karlsson, Linnéa Börjesson, Alma Karlsson, Merry Abrahamsson, Frida Adolfsson, Ella Danielsson, Signe Backman, Ellen Danielsson. Sittande: Iris Milton Några saknas, bl. a. Magda Carlsson.

Bild: Kjell Willhed

I november 2004 ansökte vi om bidrag till restaureringen hos Sparbanksstiftelsen Väst och i december 2005 beviljades hela det belopp på 59.000 kr. vi räknat med skulle behövas under de närmsta åren.

I oktober 2006 planterade vi 11 träd: 2 blodbokar, 2 silveroxlar, 1 hästkastanj, 1 hängbjörk, 1 lönn och 4 Ullungrönnar.

I juli 2007 uppförde vi en rymlig redskapsbod och under oktober planterades blommande buskar: 2 korallkorneller, 2 forsythior, 2 doftschersminer och 3 Rhododendron Catawbiense.

Under 2008 förbereddes den stora restaureringen av mittrundel och gångar med uppmätning, kantgrävning och borttagning av stenar och rötter.

I april 2009 transporterades grus och maskiner ut till Parken och vi fick hjälp av Peter Såthén, Intex AB i Kungshamn, med anläggningen av gångarna och vägen ut till fårhagen.

2010 ägnades åt underhåll.

Sommaren 2011 införskaffades ros- och planteringsjord och trädgårdsredskap.

I september planterades 4 spireor, 6 Rhododendron Cunninghams White, 2 doftschersminer och 3 rosor Therèse Bugnet.

Därefter har vi skött om Parken, som nu blivit mycket populär. Vi har haft visafnarn, möten och trevliga arbetsdagar där. Besökare på ön slår sig ofta ner i Parken och där har också hållits bröllop. Sammanhållningen på ön mår bra av att vi har en gemensam uppgift i att bevara Parken till minne av dess framsynta och skönhetstörstande grundare.

/Barbro Bergendahl

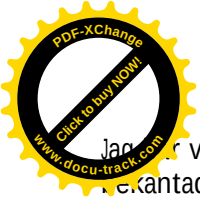
Sepioloidea lineolata

Sepia latimanus

Sepiaskal (från Wikipedia)

Jag har varit i Argentina sedan 11 december 2012 och något oväntat erkände jag mig med en sepia under ett besök vid ett litet fiskeläge i Chile vid Stilla-havskusten.

Den första bilden visar de båtar fiskarna använde och den andra bilden de lilla fångsten som man just hade fått.

Fiskarna har landat med sin minimala fångst.

Denna typ av fiskebåt förekommer över allt ut efter Chiles 5500 kilometer långa kust. Här var tidvattnet 1,5 m och alla fiskebåtarna var förtöjda vid en boj.

Under 1990-talet förföll parken, träden blev allt sjukare och det började bli risk för stormfällning och rotvältor eftersom träden hade blivit alltför höga och smala. Det var inte längre lönt att sätta några sommarblommor i den djupa skuggan. När arbetet började bli alltför krävande blev det naturligt att alla sommarboende skulle medverka, vilket inte varit fallet tidigare av pietet för att parken var öbornas egen angelägenhet. Vid slutet av 1990-talet började gemensamma arbetsdagar anordnas av Stora Kornö Hamnförening och Föreningen för Stora Kornös Bevarande. Arbetsdagarna stärkte samhörigheten mellan öbor och sommargäster, och parken blev en gemensam angelägenhet till minne av de nu bortgångna initiativtagarna.

År 2002 påbörjade vi tillsammans restaureringen av "Puttaneparken" som ett angeläget kulturprojekt, med ambitionen att försöka återskapa parken enligt de ursprungliga ritningarna så långt som möjligt.

Hösten 2002 anlätades arborister från Hartill Trädexpert AB, Jörlanda, för en första gallring av de mest förvuxna träden, som fick tas ner i sektioner. Parkexperten Ann-Kristin Svenson hjälpte till med råd inför nyplanteringen enligt den ursprungliga ritningen.

Under somrarna 2003 och 2004 organiserades gemensamma arbetsdagar i parken. De ägnades åt fortsatt underhåll av gräsmattor och gångar, röjning av sly och dikesrensning för underhåll av dräneringen.

Under sommaren 2004 rekonstruerades parkens mittrundel och gångar. Rosor och perenner: nepeta, salvia, liljor, astilbe Fanal och alunrot planterades i rabatterna. Fem parksoffor står nu på de platser där de ursprungliga sofforna stod. Två av dessa bekostade av Hamnföreningen och tre av Föreningen för Stora Kornös Bevarande.

Två komposter byggdes för framställning av eget jordförbättringsmaterial.

I oktober 2004 anlätades Hartill Trädexpert ännu en gång för trädgallring. Träden var så höga att expertkunskap krävdes av säkerhetsskäl även denna gång. Efter trädfällningen kunde vi plantera fyra härdiga Ullungrönnar, som en första fas i återplanteringen av träd och buskar.

Om Parken på Stora Kornö

Parken på Stora Kornö har stort kulturhistoriskt värde för alla boende på ön. I slutet av 1930-talet bildade en liten grupp kvinnor på ön en förening som hade som målsättning att anlägga en park. Dessa skönhetsälskande, strävsamma och visionära kvinnor ville skapa en liten pärla, en park till "lyst" för alla på ön. Stora Kornös natur bestod på trettioalet i övrigt mest av kala berg, ljunghedar, enebäckar, stenmalar, odlingslotter och betesmarker. I parken skulle öborna kunna få en stunds stillhet och njuta av blommor och frodig grönska, precis som Lysekilsborna kunde göra i sin stadspark.

En samfällighet avsattes för ändamålet och Parkföreningen samlade in pengar för planering och plantering.

1937 anlätades en trädgårdsmästare för planeringen, och föreningen fick en ritning med råd om lämpliga träd, buskar och perenner.

Ett flertal björkar, som inte hade funnits med i den ursprungliga planen, planterades som ett komplement till dräneringen av den sankta samfälligheten.

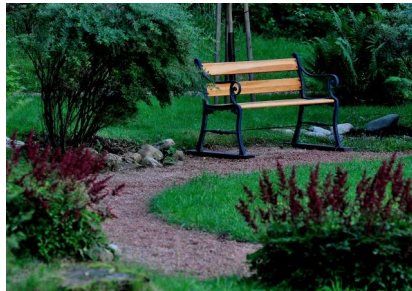

Bild: Kjell Willhed

Den lilla gruppen kvinnor skötte underhållet av parken på fasta arbetsdagar. Fem parksoffor av klassisk modell (Göteborgs Mekaniska Verkstad) inköptes. Gångarna täcktes med grus och musselskal. Gruset kördes på skottkärror från en av havsvikarna, och musselskal hämtades från hamnen.

Under 1960- och 70-talet började Parkföreningens kvinnor av åldersskäl få svårt att orka med underhållet av parken. De många snabbt växande björkarna konkurrerade nu om ljuset med de ädlare träden, och hela trädbeståndet blev allt högre och sjukare. Parken låg därför i ständig skugga, vilket gjorde att mygg och knott trivdes, men inte blommor eller blommande buskar.

På 1980-talet övertog en liten grupp av Parkföreningens döttrar ansvaret för parken. Stora Kornös Hamnförening köpte in motorgräsklippare och redskap för underhållet, uppförde ett litet redskapsskåp och bekostade sommarblommor till parken under några år. Men myggproblemet gjorde att

Till vänster några torskar, till högre ett vitt föremål som jag först trodde vara undersidan på en hälleflundra men det visades sig bara en sepia som man tagit bort de tio armarna på, så att bara den platta vita kroppen var kvar. Chilennarna kokar först denna del av sepian och de använder bitarna i en sorts sallad.

Det var litet oväntat att pojkårens valfjäll skulle få ett slut vid den chilenska kusten

Ingemar Bergström

Var fanns Ijugarbänken i Smalsund?

Har du vet vi om Smalsund? Kanske att det för länge sedan fanns ett trankokeri i Lille Smalsund, alltså vid badvikarna? Kanske att det från tid till annan bodde människor på Stora Kornösida? Men hur är det längre ut i Smalsund, förbi badvikarna och berget på vänster sida? Åtminstone jag visste inte, att där låg tidigare Stora Kornös egentliga hamn, vid Store Smalsund.

Smalsund muddrades i samband med att hamnen och piren byggdes 1932.

Muddringen skedde från berget vid badviken på Lilla Kornösida (där man kan hoppa i vattnet) över till boden på Kornösida. Där fanns förut en gräsbeväxt sanddyn. Innan muddringen gick det vid lågvatten att ta sig till fots mellan Lilla och Stora Kornö men det var inte alldeles lätt eftersom öborna såg till att gräva en kanal vid badviken på Lillakornösida. Resterna av denna kanal syns fortfarande genom den "pöl" som ligger till vänster en bit upp efter stranden.

Valborg Arvidsson, född - 1903 på Stora Kornö och nu borta sedan några år berättade för mig;

Bild: Mats Eriksson

- Jag minns hur gubbarne var arge på skollärarinna från Lella, som la ut stenar i Lelle Smalsund och höppade på dem för att komma över te Stora.

För så var det, Ekor och "rojullar" kunde komma över det grunda, i den grävda kanalen, men inte större båtar.

Tänk på

- * att ha en kort förtamp
- * att akterfästet ska hänga ned bakom båten.
- * att utombordsmotorn ska vara nedfälld (såvida du inte har båtplats på insidan Vahällebyggen)

Notera att alla gästbåtar på insidan nu har tillgång till fasta akterfästen och således är det TOTALT ANKRINGSFÖRBUD i hamnen.

Sänk farten!

Vi har en mängd gästbåtar som ligger på utsidan som tycker att det guppar en hel del, så sänk ned till 5 knop mellan piren och Hamnholmen och håll ut ordentligt från gästbåtarna.

Hamnkärror

Våra fina, kära hamnkärror utgör en fantastisk hjälp när de finns på plats och när de är hela. De är till för att köra från hamnen upp till huset och sedan tillbaka igen. De får inte bli stående vid husen. Om man får punktering får man själv hjälpa till och få den lagad. Ställ inte tillbaka en hamnkärra som är trasig. Lagningsutrustning finns i hamnboa. Om ni inte kan komma in där, vänligen kontakta någon i styrelsen som kan hjälpa er in.

Hamnplanen

Inga båtar få ligga där mellan 1 juni och 1 oktober 2013. Vill man inte ha i sin båt under denna period får man ta upp den på Sadelmansbacken.

Hamnuts-kottet.

Under styrelsen finns ett hamnuts-kott som sköter alla praktiska frågor som rör hamnen.

Följande personer är med i detta utskott: Gunnar Bertén, Johan Kylbrink, Andreas Adolfsson, Patrik Eriksson, Nicklas Ahlqvist och Johan Svanberg. Ni kan alltid vända Er till någon av dessa i frågor som rör hamnen.

Hamnvakter, båtplatsinfo och hamninfo

Nu är vi i behov av hamnvakter veckorna 25 – 33. Ersättning för hamnvakt är 800 kr/vecka. Är det mer än 100 båtar under veckan tillkommer 10 kr/ båt över 100. Gästbåtsavgiften är 200 kr för 2013. För att vara hamnvakt ska man helst vara 15 år. Får vi inte täckning kan vi ta in yngre med förälders ansvar. Målet är att dela upp veckorna så att så många som möjligt kan vara hamnvakt. Ni som är intresserade kontakta Johan Kylbrink via mail johan.kylbrink@grastorp.se senast 9 juni.

Bild: Kjell Willhed

Båtplatser

Nu i år har vi hela den nya bryggan för oss själva och därmed all möjlighet att tillgodose det behov av båtplatser som finns. Platserna på utsidan närmast hamnplan kommer vi inte att använda, eftersom vi istället ska ha två i- och urlastningsplatser på lastbryggan.

Vi gör inga stora grepp för att flytta runt båtar. Dom som låg där förra året lägger sig där igen. Några tillkommer och vi kommer att numrera platserna och sätter upp på anslagstavlan där det framgår vilken plats som tillhör vem. Det finns akterfästen (som kan vara för korta, och då får var förlänga dom och kanske sätta dit en tyngd så att tampen sjunker fortare). Akterfästena på några platser närmast Vahälla är inte gjorda för några större båtar. På lediga platser på insidan är det fritt att lägga sig, där kan man höja upp sin motor. Platserna på insidan kommer inte att numreras i år. Om någon har önskemål om att ligga på nya bryggan, hör av Er!

För båtar som används som "husrum" under sommaren och där el, dusch och toaletter används i hamnen kommer en avgift på 500 kr per påbörjad vecka att tas ut. Vänligen kontakta Johan Kylbrink eller Gunnar om så är fallet.

Tänk på att lägre flytbrygga är just lägre och att lediga platser på denna brygga inte får användas av några andra.

Foton: Urban Bergkvist Milton

Vår nuvarande hamn var egentligen inte en hamn utan en "redd" där små jakter och större skutor låg förankrade vid pålar, eller "Wrauar" som de kallades, som sträckte sig långt ut mot Hamnholmens nordvästra udde och mot Hårshamn. Den riktiga hamnen fanns inte där den ligger nu utan i Store Smalsund på Storakornösidan. Här fanns upp emot tolv bryggor byggda på stenpirar och lika många bodar. Det var hit man rodde, där de större båtarna låg. Mellan pirarna på landbacken, fanns en sådan bredd att man kunde dra upp båtarna för att tjära dem eller förvara dem över vintern.

En vacker vårdag för några veckor sedan promenerade jag till Store Smalsund tillsammans med Ernst-Gunnar Schiller, som samtidigt passade på att visa mig var den gamla vägen till Smalsund gick. Väl på plats passade jag på att ställa några frågor till Ernst-Gunnar.

- Vad var det för sjöbodar som fanns här?

Bodarna var små, 3 gånger tre meter, och låg nära vattnen vid bryggorna. I bodarna förvarade de fiskeredskap i vidaste mening, backor och ryssjor och garn. Jag minns Petters bod som låg närmast berget mot Lille Smalsund. Jag minns även Johan Karlsson och hans pappa bod och Anton Mattsons bod. Jag minns att jag var med min morfar, Edvar i Lia född 1849, som också hade bod i Store Smalsund.

- Varför låg hamnen i Store Smalsund?

Helt enkelt därför att man inte ville segla och ro runt Kornö, för att komma ut till fiskeplatserna ute vid skären. Glöm inte att detta var före motorbåtarnas tid, berättar Ernst-Gunnar. Hamnen i Stora Smalsund har funnits sedan mitten av 1700-talet och kanske ännu tidigare, då människor bodde säsongsvis på ön.

- Fanns det någon ljugarbänk i Smalsund?

Jag tror att hela Store Smalsund var en enda stor ljugarbänk, man träffades där och stod och pratade vid bodarna. Det fanns säkert också bänkar eller lådor att sitta på. I hamnen bytte man erfarenheter och berättandet hörde vardagen till.

Bild: Mats Eriksson

En bod finns kvar och det var vadlaget "Ålderdomshemmet" som förvarade sin landvad /sillvad där. Vadlaget bestod av Viktor Börjesson, Magnus Börjesson, Oskar Börjesson, Ivar Olsson, Algot Kaspersson, Christian Adolfsson och Johan Karlsson. Vadlaget – och deras första båt inköpt från Fiskebäck - kallades Ålderdomshemmet eftersom dessa herrar var tämligen åldersstigna när de började med sitt vadfiske i början av 1940-talet, ett fiske som fortgick långt in på 1950-talet.

Under sjuttioalet användes boden av KBK - Kornö bastubadarklubb - men nu har boden stått öde i många år. Liksom ruinerna efter stenpirarna minner den om en svunnen tid, då det sjöds av aktivitet som Kornös huvudsakliga hamn.

/Mats Erikson

Bild: Mats Eriksson